

אירועים מרכזיים בחייו של חיים ויצמן

27 בנובמבר 1874	נולד במוטלה, בלורוסיה.
1885	נכנס לגימנסיה בפניסק.
1899-1892	סטודנט (עם הפסקה של שנה בקירוב ב-1895-1896), באוניברסיטה בדרמשטט, גרמניה; בפוליטכניון של שרלוטנברג בברלין, ובאוניברסיטת פרייבורג בשווייץ.
1899	מקבל תואר דוקטור בפרייבורג. מרצה (פרויט-דוצנט) לכימיה ואסיסטנט של פרופסור קרל גרבה בז'נבה.
1901	משתתף בארגון ועידת הצעירים הציונים והפרקציה הדמוקרטית.
1902	מייסד לשכת בית-הספר היהודי הגבוה בז'נבה.
1904	משחקע באנגליה. מצטרף למחלקה לכימיה של פרופסור ויליאם פרקין באוניברסיטת מנצ'סטר.
1905	חבר הוועד-הפועל הציוני הגדול.
1906	נושא לאשה את ורה חצמן.
1907	נולד בנו הבכור, בנימין (בג"י). מתפרסם כאחד מנציגי תפישת ה"ציונות הסנתטית" בקונגרס הציוני השמיני בהאג. ביקור ראשון בארץ-ישראל.
1910	מקבל אזרחות בריטית.
1913	מתמנה Reader בכימיה באוניברסיטת מנצ'סטר. מתמנה לוועדה מטעם ההסתדרות הציונית להקמת אוניברסיטה יהודית בארץ-ישראל.
1914	עם פרוץ מלחמת העולם הראשונה, פועל לקידום הרעיון של בית לאומי יהודי בארץ-ישראל בחסות בריטניה.
1915	מתמנה ליועץ לאספקת אצטון באדמירליות ובמשרד החימוש הבריטי.
1916	מנהל מעבדות האדמירליות בלונדון. נולד בנו השני, מיכאל.
1917	נשיא הפדרציה הציונית באנגליה. שליח לגיברלטר מטעם משרד החוץ הבריטי. מנהל משא-ומתן עם ממשלת בריטניה המסתיים במתן הצהרת בלפור.
1918	עומד בראש ועד הצירים לארץ-ישראל. מניח את אבן-הפינה לאוניברסיטה העברית בירושלים.
1919	חותם על הסכם עם האמיר פייצל. נואם לפני המועצה העליונה של בעלות-הבית בוועידת השלום. מצורף לוועד-הפועל הציוני המצומצם.
1920	נבחר לנשיא ההסתדרות הציונית העולמית בוועידת לונדון.
1921	מבקר בארצות-הברית. מנהל מאבק עם קבוצת ברנדייס.
1923	עורך מסע בארצות-הברית לגיוס כספים ולרכישת תמיכתם של היהודים הלא-ציונים להקמת הסוכנות היהודית המורחבת.
1925	נוכח יחד עם בלפור בטכס פתיחת האוניברסיטה העברית בירושלים.
1928-1926	מחדש את פעילותו להקמת הסוכנות היהודית המורחבת.

1929	פותח את הישיבה המכוננת של מועצת הסוכנות היהודית המורחבת לארץ-ישראל ונבחר לנשיא הסוכנות.
1930	מתפטר מנשיאות התנועה הציונית בעקבות הספר הלבן של הלורד פספילד.
1931	מקבל את "איגרת מקדונלד" המבטלת למעשה את הספר הלבן של פספילד. בקונגרס הציוני השבעה-עשר מצביעים בו אי-אמון והוא מודח מנשיאות התנועה הציונית.
1932	נוסע לדרום-אפריקה בשליחות התנועה הציונית.
1933	יושב-ראש הלשכה המרכזית של הסוכנות ליישוב יהודי גרמניה.
1934	מייסד את מכון המחקר על-שם דניאל זיו ברחובות.
1935	בונה את ביתו ברחובות. נבחר מחדש לנשיא ההסתדרות הציונית העולמית והסוכנות היהודית, יחד עם דוד בן-גוריון, המשמש יושב-ראש הנהלת הסוכנות.
1936	מציג את הטיועונים של הציונים לפני ועדת החקירה המלכותית של לורד פיל בירושלים.
1937	הקונגרס הציוני העשרים מחליט לאפשר לווייצמן ולהנהלה לנהל משא-ומתן על הצעת החלוקה של ועדת פיל.
1939	עומד בראש המשלחת היהודית לוועידת סנט גיימס. מגנה את הספר הלבן של מלקולם מקדונלד. עם פרוץ המלחמה נגד גרמניה, פועל להקמת יחידה יהודית לוחמת במסגרת הצבא הבריטי.
1941-1940	נוסע פעמיים לארצות-הברית על-מנת לגייס תמיכה לבריטניה ולעניין הציוני.
1942	בנו מיכאל, טייס בחיל האוויר הבריטי, מוכרז כנעדר. משתתף בוועידת בילטמור בניו יורק, המעבירה החלטה לתבוע את הקמת הקהיליה היהודית בארץ-ישראל. עימות עם דוד בן-גוריון.
1944	פועל להצלת יהודי הונגריה. מבקר בארץ-ישראל לרגל יום הולדתו השבעים.
1946	מופיע בירושלים לפני ועדת החקירה האנגלו-אמריקנית. בקונגרס הציוני העשרים ושניים, מודח מראשות התנועה הציונית.
1947	מעיד בירושלים לפני ועדת אונסקופ ובניו יורק לפני ועדת אד-הוק של האו"ם. פועל לקבלת החלטת החלוקה על-ידי עצרת האו"ם ולהכללת הנגב בשטחה של המדינה היהודית.
1948	נפגש עם הנשיא טרומן כדי להבטיח את תמיכתו בהקמת המדינה היהודית. עם הכרזת המדינה, נבחר לנשיא מועצת המדינה הזמנית של ישראל.
1949	נבחר לנשיא מדינת ישראל. מבקר בארצות-הברית ונועד עם הנשיא טרומן. נואם בפתחת מכון וייצמן למדע.
9 בנובמבר 1952	נפטר ברחובות.